

Temps de política

«L'independentisme que governa -JxCat i ERC- opta per fer política, que és el mateix que el sobiranisme reclama a l'Estat»

La primera reunió de la taula de diàleg ha conclòs sense entrar en el fons dels grans temes pendents. Però la trobada emet un seguit d'elements que no poden passar desapercebuts. S'ha fet un comunicat conjunt que parla de conflicte polític i negociació. També de seguretat jurídica. Hi ha hagut ben poca retòrica en les intervencions del president Torra i de la ministra Montero, que ha assegurat que hi ha diferències i que el diàleg requerirà temps. I això ja podria ser és un senyal de serietat. Les reunions mensuals indiquen que s'evita la precipitació i el clima en què s'ha produït ha generat paraules com "debat honest i franc", "no aixecar-se de la taula", "construir la fraternitat", "transcendir respostes tradicionals", "creativitat i imaginació".

L'independentisme que governa -JxCat i ERC- opta per fer política, que és el mateix que el sobiranisme reclama a l'Estat. Fer política. És cert que el més important de la taula de diàleg és que s'hagi produït, com ha subratllat el president Torra. Les dues parts han escenificat comoditat amb el fet d'haver-se reunit, el que indica que és tot el bloc independentista governant el que té clar que la taula de diàleg és un aliat i una oportunitat.

La taula de diàleg s'ha convertit en sinònim de la centralitat política. Tots els actors ho tenen present. Quim Torra ho ha deixat ben clar: "No ens aixecarem de la taula", el que indica que s'és conscient de la necessitat que reclama un sector molt ampli de la societat catalana de garantir una estabilitat i evitar afegir incertesa. Les grans proclames ja no donen per molt més.

El trajecte del diàleg serà llarg, potser feixuc i amb moments decebedors, com en tota negociació complexa. De moment, però, que fora de la centralitat no hi ha gaire oxigen polític. La histèria que mostra la dreta espanyola ho delata. Les consignes que llança el bloc conservador amb el PP al davant el deixen en evidència. A mesura que el diàleg avanci, ni que sigui amb lentitud, quedarà en evidència la incapacitat i el fracàs d'una oposició de dretes que és incapaç d'admetre fins i tot el matís d'un PP basc. La taula de diàleg -amb possible fracàs inclòs, però sempre relatiu- és la política i el reconeixement, tan magre com es vulgui, d'una bilateralitat exigible. Fora de la taula, derrota i frustració.